

M. T. P. 28/200 1954
HIST. OS. 225.

MUSEOVIRASTO
RAKENNUSHISTORIALLINEN
ARKISTO

MARTTILA
Suop. 27/8-54

Kertomus tarkastustilaisuudesta Marttilan kirkossa 19.8.1954. Tilaisuudessa oli läsnä kirkkoherra W.J. Wihervaara ja kirkkohallintokunta kokonaisuudessaan sekä seurakunnan Muinaistieteellisestä toimikunnasta kutsumana edustajana allekirjoittanut.

Marttilan nykyinen puukirkko on vuodelta 1765 (Antti Piimänen) ja on siinä suoritettu useita korjauksia 18- ja 19-satalukujen vaihteen seuduilla. Viimeinen vuonna 1922 (Ilmari Launis) koskien tällöin kirkon sisustusta.

Kirkon nykyinen ulkovuoraus, ovi- ja akkuna-aukkojen uudelleen muotoilu on ilmeisesti vuoden 1893:n korjauksesta peräisin. Kirkko on joku vuosi sitten maalattu ulkoa valkeaksi, listoitukset harmaat. Väritys niin ollen kovin kalsea.

Launoksen korjaus on lähinnä koskenut kirkon sisäkattoa, jonka holvit on peitetty "makkarapontti"-laudalla samoin kuin kirkon poikkisuunnassa olevat vetoparrutkin. Urkulehterin kaide on uusittu (ei aivan mahdoton) ja sitä kannattava pylväikkö samoin kuin etelälehterin tuet päällystetty kiviarkkitehtuuria tavoittelevalla lautakuorella, mikä kirkon sisäkuvassa vaikuttaa luonnottomalta. Launista on myöskin kuoriakkunoiden hirvittävät lasimaa-

laukset; toinen värisävyltään sininen ja toinen keltainen. V. 1922 on myöskin kirkon penkit uusittu. Niiden istuimet rakosilla varustettu kuten saunan lauteet ja pystyt selkänojat kyhätty ponttilaudoista.

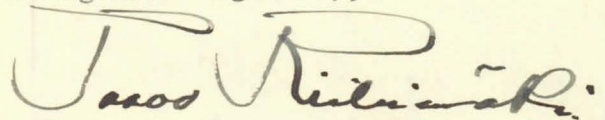
Kokouksessa keskusteltiin yleisesti kirkon sisustuksen saattamisesta arvokkaampaan asuun. Tällöin kiinnitettiin huomio kirkon puuholveihin. Koska kirkon seinät tuntemattomasta syystä ovat vielä alkuperäisessä asussaan (leveä pystyvuoraus ilman listoituksia), olisi mielestäni eräänlainen entisöinti mahdollinen.

Kirkon vetoparrut konsoleineen vapautettaisiin nykyisestä verhouksestaan, holvit laudoitettaisiin uudelleen ennen korjausta otetun valokuvan mukaisesti (K M:n kokoelmat), penkit uusittaisiin, saarnastuoli restauroitaisiin ja kirkon lämmitysjärjestelmä uusittaisiin. Kirkon seinien väri saatettaisiin alkuperäiseksi ja muu väritys soinnutettaisiin sen mukaiseksi.

Ellei sähkölämmitykseen voitaisi mennä, on kirkkoon helposti järjestettävissä matalapainehöyrylämmitys. Sen keskus voitaisiin sijoittaa kirkon eteläpuolelle, hautausmaan aidan ulkopuolelle, jossa laitoksen savupiippu ehkä vähimmin häiritsee kirkon ulkoarkkitehtuuria.

Seuraava korjausvaihe käsittäisi kirkon akkunoiden ja ovien palauttamisen alkuperäiseen asuunsa.

Helsingissä 23.8.1954.

Paavo Riihimäki.